

MI A HELYZET AZOKKAL, AKIK MÉG SOHASEM HALLOTTÁK AZ EVANGÉLIUMOT?

Akárhová megyünk, akármiről beszélünk, ez a kérdés szinte mindig felmerül. Sokan azért teszik fel, hogy megszabaduljanak minden személyes felelősségüktől Istennel szemben.

Nem szabad azonban elfelejtenünk, hogy a válasz nem dönti el, hogy a keresztyénség igaz-e vagy sem. Ez utóbbi kérdésre Jézus Krisztus már választ adott a halálból való feltámadásával. A hatalom kérdése egyszer s mindenkorra tisztázódott, és pusztán értelmezés kérdése, hogy mi lesz azokkal, akik soha-sem hallották az evangéliumot.

A legjobb úgy tárgyalni ezt a kérdést, hogy kikeresünk a Bibliából néhány nagyon világosan megfogalmazott igazságot. A Biblia teljesen egyértelműen megmondja, hogy senki sem jöhet Istenhez másképp, mint Jézus Krisztus által.

Jézus kijelentette: *„senki sem mehet az Atyához, csakis én általam”* (János 14:6). A bűnbocsánat és az örök élet egyetlen alapja a Jézus által készített út. Sokak szerint ebből az következik, hogy akik sohasem hallottak Jézusról, azok automatikusan elkárhoznak. Azonban nincs tudomásunk arról, hogy ez így lenne.

Bár a Szentírás sehol sem tanítja kifejezetten, hogy aki sohasem hallott Jézusról, az üdvözülhet, hisszük, hogy az Igéből ez következik. Meggyőződésünk, hogy mindenkinek alkalma nyílik a megtérésre, és Isten senkit sem zár ki csak azért, mert véletlenül nem a megfelelő helyen és időben született.

„Ha valaki kész cselekedni az ő akaratát, felismeri erről a tanításról, hogy vajon Istentől való-e, vagy én magamtól szólok” - mondta Jézus (János 7:17).

A Biblia azt is kijelenti, hogy senkinek sincs mentsége. *„Mert ami megismerhető az Istenből, az nyilvánvaló előttük, mivel Isten nyilvánvalóvá tette számukra. Ami ugyanis nem látható belőle: az ő örök hatalma és istensége, az a világ teremtésétől fogva alkotásainak értelmes vizsgálata révén meglátható. Ennélfogva nincs mentségük.”* (Róma 1:19-20)

Tény, hogy az egész emberiség megállapíthatja, hogy van teremtő, hiszen a teremtett világ bizonyítja ezt. Ez a bizonyíték egyetemes. Bár az embereknek elég információjuk van Isten létéről, szándékosan figyelmen kívül hagyják Isten dolgait, mert szívük gonosz.

A Biblia azt tanítja, hogy a nem hívő ember *„gonoszságában lenn tartja az igazságot”* (Róma 1:18; szó szerinti fordítás). A Szentírás azt is elmondja, hogy az ember nem keresi Istent -épp ellenkezőleg, menekül előle. *„Nincsen, aki keresse Istent.”* (Róma 3:11). Tehát nem arról van szó, hogy Isten nem hajlandó eljuttatni Igéjét az igazságot kétségbeesetten kereső emberhez.

Tudjuk azt is, hogy Isten „nem azt akarja, hogy némelyek elveszenek, hanem azt, hogy mindenki megtérjen” (2Péter3:9). Ez arra utal, hogy Isten azokkal is törődik, akik még nem hallották az evangéliumot. Ezt azzal bizonyította be, hogy elküldte a Fiát helyettünk meghalni. *„Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor bűnösök voltunk.”* (Róma 5:8)

A Biblia azt tanítja, hogy Isten méltányosan és igazságosan fogja megítélni a világot. *„Azért rendelt egy napot, amelyen igazságos ítéletet mond majd az egész földkerekség fölött.”* (Apostolok Cselekedetei 17:31) Ez azt jelenti, hogy amikor minden adat együtt lesz, Isten neve igazolódni fog, és senki sem vádolhatja majd őt méltánytalansággal.

Bár talán nem tudjuk, hogy konkrétan mit fog tenni Isten ezekkel az emberekkel, azt tudjuk, hogy ítélete méltányos lesz. Egyedül ennek a ténynek ki kell elégítenie mindazokat, akik szeretnék tudni, mit tesz Isten azokkal, akik sohasem hallottak Jézus Krisztusról.

A Biblia maga mondja, hogy minden népből lesznek olyanok, akik hallják és befogadják az evangéliumot: *„mert megölettél és véreddel vásároltad meg őket Istennek mindentörzsből és nyelvből, minden nemzetből és népből”* (Jelenések5:9).

A Szentírás egy olyan férfit hoz fel példának, aki sok mai emberhez hasonló körülmények között élt. Kornéliusznak hívták. Nagyon vallásos ember volt, állandóan Istenhez imádkozott. Nem hallott Jézus Krisztusról, de őszintén kérte Istent, hogy jelentse ki magát neki.

Isten meghallgatta Kornéliusz imádságát, és elküldte hozzá Péter apostolt, hogy mindent elmondjon neki Jézusról. Péter igehirdetésének hatására Kornéliusz elfogadta Krisztust, mint Megváltóját. Ez a példa bizonyítja, hogy aki őszintén meg akarja ismerni Istent, az hallani fog Jézusról.

Ma is élnek Kornéliuszhoz hasonló emberek, akik ugyanazért imádkoznak: meg akarják ismerni az igaz és élő Istent, s bárhol éljenek is, Isten megkeresi őket. Simon Péter kijelentette: *„Most kezdem igazán megérteni, hogy nem személyválogató az Isten, hanem minden nép között kedves előtte, aki féli őt, és igazságot cselekszik.”* (ApCsel 10:34-35).

A Szentírásban további példák is vannak olyan emberekre, akiket Isten elfogadott, noha nem sokat tudtak róla. A parázna Ráháb alig tudott valamit Istenről, a Biblia mégis a hit hősei közt említi, és helyesli tetteit (Józsua 2:9; Zsidók 11:31).

A szír Naamánnak Isten békességet adott, mert annak ellenére hitt, egy pogány kultúrában élt (2Királyok 5:15-19). Jónás prófétát Isten elküldte Ninivébe a pogányok közé, és az ott élők bűnbánatot tartottak a prédikálására (Jónás 3:5).

Isten senkit sem fog elítélni azért, mert sohasem hallott Jézus Krisztusról. Az ilyen embert azért fogja elítélni, mert megszegte saját erkölcsi normáját. *„Akik ugyanis törvény ismerete nélkül vétkeztek, a törvény nélkül vesznek el, és akik a törvény ismeretében vétkeztek, azok a törvény alapján kapják meg majd az ítéletet. Hiszen nem a törvény hallgatói igazak Isten előtt, hanem a törvény megtartói fognak megigazíttatni.*

Mert amikor a pogányok, akik nem ismerik a törvényt, természetes eszük szerint cselekszik azt, amit a törvény követel, akkor ezek a törvény nélküliek önmaguknak szabnak törvényt. Ezzel azt bizonyítják, hogy a törvény cselekedete be van írva a szívükbe. Erről lelkiismeretük és egymást vádló vagy éppen védő gondolataik együtt tanúskodnak majd, azon a napon, amelyen megítéli Isten az emberek rejtett gondolatait az én evangéliumom szerint Krisztus Jézus által.” (Róma 2:12-16)

A Szentírásból vett fenti példák alapján láthatjuk, hogy Isten méltányosan fogja megítélni az egész emberiséget, és senki sem mondhatja, hogy az Úr igazságtalanul bánt vele. E kérdés feltevőinek tehát óvakodniuk kell attól, hogy ezzel mentegetőzzenek, amiért nem fogadják be Krisztust.

Az ítélet napján nem ment fel téged a felelősség alól az, hogy szerinted mi történik, vagy mi nem történik valaki mással. Lehet, hogy nem tudunk mindenki számára kielégítő választ adni arra, hogy mi történik azokkal, akik nem hallották az evangéliumot, de bizonyos dolgokat a Biblia nagyon világosan megmond.

Egyszer valaki ezt így fejezte ki: *„A Bibliában sok mindent nem tudok megérteni, sok mindenről csak azt hiszem, hogy értem, de sok olyan dolog is van benne, amit nem tudok félreérteni.”*